

Bilag 1.

EGNSUDVIKLINGSUDVALGET FOR MARIBO AMT

Foranlediget af regeringens forslag til tillæg til egnsudviklingslovgivningen, har der været afholdt møde i Nykøbing F. mellem repræsentanter for Maribo amts arbejder-, arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, pengeinstitutter, kommuner og de i amtet valgte folketingsmedlemmer.

Efter de foreliggende oplysninger er regeringen indstillet på til afhjælpning af den for tiden ekstraordinært store arbejdsledighed i Thisted, Hjørring, Ålborg, Tønder og Bornholms amter at sikre disse en særstilling i medfør af egnsudviklingsloven og afskrivningsloven.

På mødet blev det fastslået, at den befolknings- og erhvervmæssige udvikling i Maribo amt er yderst uheldig, og at den på længere sigt kan blive skæbnesvanger. Man vedtog derfor at henstille til regeringen og folketingets partier, at Maribo amt lige-stilles med de nævnte amter ved den foreslåede ændring af egnsudviklingslovgivningen, samt til belysning af Maribo amts situation at anføre følgende:

Maribo amt har med føje været anset for at være en erhvervmæssigt og befolkningsmæssigt vel udbygget landsdel. Denne opfattelse hviler på det forhold, at landbruget her længere end i de andre områder har været økonomisk bæredygtigt og således har kunnet holde på en større del af befolkningen end i andre områder. Dette har forsinket en udvikling, som derfor nu rammer hårdere end andre steder. Området har ikke haft tilstrækkelig industriel og anden udvikling af byerhvervene, der kan opfange den arbejdskraft, som nu må forlade landbruget. I tiden 1955-65 har afgangenen fra landbruget været 4.437 personer, medens tilgangen til industri i 1958-65 kun var 1.748. Dette har medført en betydelig arbejdsløshed, der f. eks. i de sidste 5 år har

ligget ca. 2 pct. over landsgennemsnittet. At arbejdsløsheden ikke har været væsentlig større skyldes afvandring.

Karakteristisk for Maribo amt — og for så vidt forståeligt — synes at være, at de arbejdsledige flytter bort fra amtet i stedet for at afvente lokal forbedring i arbejds-situationen. Resultatet er, at befolkningsmængden i stedet for at stige i takt med det almindelige fødselsoverskud er faldet gennemsnitlig med ca. 500 personer om året i det sidste tiår, eller i tiden 1950 til 1. juli 1968 fra 135.337 til 128.419 indbyggere, altså i alt 6.918 personer eller ca. 4,4 pct. nedgang i modsætning til den for hele landet konstaterede stigning i indbyggerantallet på ca. 11,3 pct.

Hvis nettovandring ikke forelå, måtte det forventes, at befolkningstallet i år 2000 kom op på ca. 164.000. Med nettovandring som i perioden 1950-60 skønnes befolkningstallet i år 2000 at gå ned til ca. 120.000.

Der finder i øvrigt samtidig en betydelig beskæftigelse sted uden for amtet af arbejdere, der har eller indtil videre har bopæl i Maribo amt. De pågældende vil sandsynligvis snarest muligt bosætte sig nærmere arbejdsstedet, hvilket vil forstærke afvandringen.

Afvandringen fra Maribo amt har især omfattet yngre, arbejdsdygtige mennesker.

Det er opfattelsen, at ikke alene arbejdsløshedstallene — især ikke på en bestemt dato eller over en kortere periode — men tillige nettoudviklingen i befolkningstallet og dets sammensætning bør medtages som grundlag for bedømmelsen af, i hvilke områder der er stærkest behov for de påtænkte initiativ- og arbejdsplads-hjælpeforanstaltninger.

Herudfra må Maribo amts forhold skønnes at tilsiige en inddragelse under enhver lov-